

A Kúria a Vám és Pénzügyi Dolgozók Szakszervezete (ügyintéző dr. ... jogi előadó) által képviselt I. rendű és II. rendű felperesnek a ... jogtanácsos által képviselt Nemzeti Adó és Vámhivatal (mint a Vám- és Pénzügyőrség jogutóda) alperes ellen idegennyelv-tudási pótlék megfizetése iránt a Fővárosi Munkaügyi Bíróságon 29.M.1054/2008. szám alatt megindított és másodfokon a Fővárosi Bíróság 59.Mf.632.002/2010/3. számú ítéletével jogerősen befejezett perében az említett másodfokú határozat ellen az alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

### **í t é l e t e t :**

A Kúria a Fővárosi Bíróság 59.Mf.632.002/2010/3.számú ítéletét hatályon kívül helyezi, a Fővárosi Munkaügyi Bíróság 29.M.1054/2008/4. számú ítéletét megváltoztatja, és a felperesek keresetét elutasítja.

Kötelezi a felpereseket, hogy tizenöt nap alatt fizessenek meg az alperesnek egyenként 20.000 (húszezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költséget, valamint az államnak felhívásra 24.000 (huszonnégyezer) forint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illetéket.

### **I n d o k o l á s**

A felperesek hivatásos szolgálati viszonyban teljesítettek szolgálatot, az I. rendű felperes a ... Vámhivatalnál, míg a II. rendű felperes a ... Parancsnokság ... Regionális Parancsnokság ... Hivatalánál.

Az alperes a felpereseket 2007. október 15-ig a fegyveres szervek hivatásos állományú tagjainak szolgálati viszonyáról szóló 1996. évi XLIII. törvény (Hszt.) 104. § (5) bekezdése szerinti mértékű idegennyelv-tudási pótlékban részesítette a szomszédos országok hivatalos nyelvének tudása alapján.

A felperesek szolgálati panaszukban kérték az idegennyelv-tudási pótlék mértékét csökkentő parancs hatályon kívül helyezését,

valamint a továbbiakban a szomszédos országok hivatalos nyelvéből szerzett nyelvismeretük Hszt. 104. § (5) bekezdése szerinti pótlékkal történő díjazását. Szolgálati panaszuk elutasítását követően előterjesztett keresetük elmaradt idegennyelv-tudási pótlék megfizetésére irányult.

A Fővárosi Munkaügyi Bíróság 29.M.1054/2008/4. számú ítéletével kötelezte az alperest, hogy fizessen meg idegennyelv-tudási pótlék címén I. rendű felperesnek valamint a II. rendű felperesnek egyenként 103.975 forintot.

A megállapított tényállás szerint a Vám- és Pénzügyőrség Országos Parancsnoksága az idegennyelv-tudási pótlék megállapításának egységes eljárási rendje tárgyában 2007. szeptember 9-én a 2553/1-2007.VPOP-V. számon kelt állásfoglalásában úgy rendelkezett, hogy a Hszt. 104. § (5) bekezdése szerinti idegennyelv-tudási pótlék csak az angol, francia, német nyelvek után állapítható meg. Minden egyéb nyelv tekintetében a Hszt. 104. § (4) bekezdése az irányadó, azaz e rendelkezés alkalmazandó a szomszédos országok hivatalos nyelve után folyósított idegennyelv-tudási pótlék tekintetében is.

A felperesek keresetük indokolásában a Vám és Pénzügyőrség hivatásos állományú tagjai illetményéről és illetmény jellegű juttatásairól szóló 13/1997.(V.8.) PM rendeletnek (R.), a Hszt. 104. §-ához kapcsolódó 6. §-ára hivatkoztak, amelynek (1) bekezdése szerint a Vám és Pénzügyőrségnél valamennyi szolgálati beosztásban szükséges az idegen nyelv használata. A pótlék mértékét illetően ugyanezen § (5) bekezdése a Hszt. 245/I. §-ának (1) bekezdésére utalt vissza, mely rendelkezést a 2003. évi XLV. törvény 2003. július 1-jével hatályon kívül helyezett, és az adott szabályt - csekély módosítással - a Hszt. 104. § (5) bekezdésébe emelte be. A módosító törvény miniszteri indokolásából az a következtetés vonható le, hogy a jogalkotó a Vám és Pénzügyőrségnek a szomszédos országok hivatalos nyelveiből szerzett nyelvvizsgával rendelkező hivatásos állományú tagjait az angol, francia és német nyelvvizsgával rendelkezőkkel azonos mértékű nyelvtudási pótlékban kívánta részesíteni, ezért az alperes jogellenesen járt el, amikor a számukra korábban megállapított idegennyelv-tudási pótlék összegét csökkentette.

A munkaügyi bíróság ítélete indokolásában kifejtettek szerint a jogalkotó a Hszt. 245/I. §-ának rendelkezését csak formálisan helyezte hatályon kívül, annak tartalmát a Hszt. 104. §-ába építette be változatlan tartalommal. Lényegében ezért a munkaügyi bíróság jogi álláspontja szerint a jogalkotó a Hszt.-t ebben a vonatkozásban mindössze átszerkesztette. Ezzel egyidejűleg a jogalkotó a Hszt. 245/R. §-át, valamint az e felhatalmazás alapján hozott R. 6. § (5) bekezdését nem helyezte hatályon kívül, azt utóbb sem tette meg, e helyett e jogszabályokat is a Hszt. 245/I.

§, valamint Hszt. 104. § módosításait követve, a módosításához igazította. Mindezekből a munkaügyi bíróság arra a jogkövetkeztetésre jutott, miszerint a jogalkotó szándéka nyilvánvalóan nem az volt, hogy egy átmeneti időszakban a korábbi, valamint az utóbbi egyező szabályozástól eltérő módon rendelkezzen a szomszédos országok nyelvét beszélő idegennyelv-tudási pótlékáról.

Az alperes fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Bíróság 59.Mf.632.002/2010/3. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét helyes indokainál fogva a Pp. 253. § (2) bekezdése és 254. § (3) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú bíróság ítélete indokolásában azt hangsúlyozta, hogy a munkaügyi bíróság ítéletének indokolásában levezetett jogalkotási folyamatból egyértelműen következtetni lehet arra, hogy a jogszabályi rendelkezések jogalkotási hiányosság folytán nem kerültek kellő időben és módon összehangolásra, ami a felperesek terhére nem eshet. A R. 6. § (5) bekezdése nem elsősorban a pótlék mértékére vonatkozóan tartalmaz rendelkezést, hanem arra, hogy az angol, francia és német nyelv ismerete alapján folyósítandó nyelvpótlékkal azonos mértékű nyelvpótlék folyósítandó a szomszédos országok hivatalos nyelvéből szerzett C típusú nyelvvizsga megléte esetén. Ennek megfelelően a felperesek az érintett, a 2007. október 17-től 2008. március 31-éig terjedő időben is ilyen módon voltak jogosultak az idegennyelv-tudási pótléokra, melynek a mértékét a Hszt. 104.§ (5) bekezdése határozta meg, utóbb pedig a PM rendelet is ennek megfelelően került módosításra.

A jogerős ítélet ellen az alperes nyújtott be felülvizsgálati kérelmet, melyben annak hatályon kívül helyezését és felperesek keresetének elutasítását, valamint felpereseket perköltség megfizetésére való kötelezését kérte.

Az alperes érvelése szerint a R. 6. § (5) bekezdése a már hatályon kívül helyezett jogszabályi utalásával (Hszt. 245/I. §) a jogszabályi hierarchia miatt végrehajtásra alkalmatlanná vált, arra jogot alapítani nem lehet. A R. 6. § (5) bekezdése nem volt alkalmazható a Hszt. 245/I. § (1) bekezdésének kiüresedése miatt, a norma tartalma ettől az időponttól nem állapítható meg, mivel e törvényhelyet, mint utaló szabályt tartalmazta. A R. 6. § (5) bekezdése alkalmazhatóságát 2008. március 30-ai hatállyal az 5/2008.(III.27.) PM rendelet 2. §-a állította helyre.

Az alperes arra is hivatkozott, hogy nem határozták meg a szomszédos országok hivatalos nyelve után járó idegennyelv-tudási pótlék mértékét a 2007. október 17. és 2008. március 30-a közötti időszakban hatályos, hivatkozott jogszabályok, így a pótlék összege nem volt pontosan megállapítható. Álláspontja szerint a

gyakorlatban a jogalkotó szándékára történő feltételezések alapján nem lehet a pótlék pontos összegét megállapítani, tekintettel arra is, hogy a Hszt. 245/I. § (1) bekezdés és a Hszt. 104. § (5) bekezdése által meghatározott mérték különbözik.

Mindezekre tekintettel az alperes azt hangsúlyozta, hogy törvényi felhatalmazás hiányában 2003. július 1-jétől az idegennyelv-tudási pótlék megállapítása tekintetében kedvezőbb szabályok alkalmazására nincs lehetőség a Hszt. 245/I. § (1) bekezdés rendelkezésének hatályon kívül helyezése nem tekinthető csupán formális jogi aktusnak, mivel annak tartalma a Hszt. 104. §-ába nem változatlan tartalommal került beépítésre. A hatályon kívül helyezett Hszt. 245/I. § (1) bekezdése, valamint a Hszt. 2003. július 1-jétől beiktatott és hatályos 104. § (5) bekezdése nem fedí le teljes mértékben egymást a szabályozás jellegét és annak mértékét illetően sem.

A felperesek felülvizsgálati ellenkérelmükben a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérték.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem a következők szerint alapos.

A Hszt. 104. §-ának (1) bekezdése az idegennyelv-tudási pótlékra való jogosultságról rendelkezik annak kimondásával, hogy idegennyelv-tudási pótlékra jogosult a hivatásos állomány tagja, ha olyan szolgálati beosztást tölt be, amelyben az idegen nyelv használata szükséges, feltéve, hogy az nem a szolgálati beosztással járó feladat.

A Hszt. 342. § (2) bekezdésének e) és f) pontjaiban kapott felhatalmazás alapján kiadott R.-nek a Hszt. 104. §-ához kapcsolódóan rendelkező 6. § (1) bekezdése előírta, hogy a Vám- és Pénzügyőrségnél valamennyi szolgálati beosztásban szükséges az idegen nyelv használata. A R. 6. §-ának további bekezdései csupán a pótlék mértékéről rendelkeztek, melyek közül az (5) bekezdés 2002. november 6-ától a Vám- és Pénzügyőrségnél a Hszt. 245/I. §-ának (1) bekezdése szerinti mértékű nyelvpótlék folyósítását írta elő a szomszédos országok hivatalos nyelvéből szerzett „C” típusú nyelvvizsga megléte esetén.

A R. 6. § előbbi (5) bekezdése a 2003. július 1-jétől hatályos jogszabályváltozás folytán kiüresedett, mivel az abban hivatkozott Hszt. 245/I. §-a ettől az időponttól kezdve hatályát veszítette. Következésképpen ettől kezdődően a Vám- és Pénzügyőrség hivatásos tagjainak járó idegennyelv-tudási pótlék mértéke a hatályon kívül helyezett jogszabály alapján nem volt megállapítható, ettől

kezdődően a felperesek már csak a Hszt. 104. § (4), (5) és (6) bekezdései szerinti idegennyelv-tudási pótlékra voltak jogosultak. Eltérő jogértelmezésre a felperesek álláspontjával szemben a 2003. évi XLV. törvényhez fűzött miniszteri indokolás nem ad lehetőséget. Következésképpen az alperes szolgálati panasszal támadott parancsai a felperesek részére az idegennyelv-tudási pótlék mértékét jogszabálysértés nélkül állapították meg, a felperesek annál magasabb illetménypótlékra alanyi jogosultságot nem szereztek.

Az a tény, miszerint az alperes a felperesek részére a jogszabályváltozás ellenére (tévesen) 2007. október 15-éig a korábbi mértékű idegennyelv-tudási pótlékot folyósította, annak további folyósítására jogalapot nem teremtett, mivel a Hszt. 11. § (1) bekezdésének rendelkezése a már jóhiszeműen megszerzett jogokra és nem pedig a jövőre vonatkozik.

Mindezekre tekintettel a Kúria a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (4) bekezdése alapján hatályon kívül helyezte, a munkaügyi bíróság ítéletét megváltoztatta és a felperesek keresetét elutasította.

A Pp. 78. § (1) bekezdése alapján a pervesztes felpereseket kötelezte az alperes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási költsége megfizetésére, valamint a 6/1986.(VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése szerint együttes első-, másodfokú és felülvizsgálati eljárási illeték megfizetésére, melynek mértékét az illetékekről szóló 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 42. § (1) bekezdés a) pontja, 46. § (1) bekezdés, valamint 50. § (1) bekezdés szerinti minimum mértékben határozott meg.

Budapest, 2012. szeptember 5.

*Dr. Tálné dr. Molnár Erika s.k. a tanács elnöke, Dr. Stark Marianna s.k. előadó bíró, Sipőczné dr. Tánczos Rita s.k. bíró*

A kiadmány hiteléül:

bírószági tisztviselő